

deles Eneretsbevilling, for saa vidt angaar Andel i Statstilskuddet."

Lovforslaget, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Thomas Larsen: I Henhold til mine Udtalelser ved første Behandling har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Til Grund derfor ligger, hvad jeg ogsaa udtalte den Gang, at jeg vel ikke har det mindste imod, at det her omhandlede Jernbaneanlæg bliver fremmet ekstraordinært, og at man faar Koncession paa Anlægget, saaledes at det eventuelt kan gennemføres allerede i indeværende Aar, men at jeg finder det urigtigt, at Koncessionshaveren af den Grund skulde være anderledes stillet med Hensyn til Udbetalingen af Statskassens Tilskud end Koncessionshavere paa andre Baneanlæg, som er paabegyndte eller maaske fuldførte. Overfor denne Side af Sagen tog jeg altsaa mit Forbehold ved første Behandling og bebudede, at jeg eventuelt vilde stille Ændringsforslag i saa Henseende. Det Ændringsforslag, jeg nu har tilladt mig at stille, gaar ikke ud paa at hindre Lovforslagets Gennemførelse, for saa vidt som Anlægget af Hornbæk—Gilleleje-Banen kan fremskyndes paa ekstraordinær Vis, men det gaar ud paa at hindre, at dette Baneanlæg kan komme forud for andre Baneanlæg med Hensyn til den Andel af Statskassens Tilskud, som det kan gøre berettiget Krav paa. Man kunde maaske udtrykke det saaledes, at der vel kan faas Eneretsbevilling paa Anlægget af Banen, men hvis den bliver fuldført i indeværende Aar eller maaske i næste, er Koncessionshaveren ikke af den Grund anderledes stillet med Hensyn til Statskassens Tilskud, end om denne Lov slet ikke eksisterede. Jeg vil indrømme, at det har voldet nogen Vanskelighed at affatte Ændringsforslaget i en kort og præcis Form, dels fordi det er tredie Gang, vi lovgiver om denne Jernbane, dels fordi de Regler, hvorefter Statens Tilskud fordeles til de paabegyndte eller fuldførte Jernbaneanlæg, er anderledes, end man havde tænkt sig ved Vedtagelsen af Jernbaneloven af 1908, idet den Million Kroner, som der efter Loven aarlig kan anvendes fra Statskassens Side til Anlæg af private Baner, har vist sig at være utilstrækkelig for Behøvet. Af disse Grunde har det, som sagt, været noget vanskeligt at give

Ændringsforslaget en kort og præcis Form. Jeg haaber imidlertid, at det, saaledes som det er forment, ikke vil kunne misforstaas, jeg tror, at det gengiver det, der har været Grundtanken, og jeg anbefaler det saavel til den højtærede Minister som til det høje Ting.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg var desværre forhindret i at være til Stede ved Lovforslagets første Behandling og fik derfor ikke Lejlighed til at tage Stilling til de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) fremsatte, og som han nu har givet Udtryk i et Ændringsforslag til Lovforslaget. Jeg kan desværre ikke ret vel modtage dette Ændringsforslag, men i Virkeligheden er det af rent formelle Grunde, idet Jernbaneloven af 1908 ikke indeholder noget som helst om de Fordelingsregler, der skal følges ved Anvendelsen af den Million Kroner, som aarlig bevilges i Statstilskud til private Jernbaner. Som det ærede Medlem fra Frederikshavn vil vide, beror det paa en administrativ Afgørelse, som selvfølgelig gaar ud paa, at de private Jernbaner faar deres Statstilskud udbetalt i den Rækkefølge, hvori Anlægget af dem er blevet færdigt og de saaledes har kunnet indgive deres Andragende. Jeg mener derfor ikke, at dette Ændringsforslag ret vel kan indpasses i Jernbaneloven af 1908. Men paa den anden Side er jeg ganske enig med det ærede Medlem i de reelle Betragtninger, han har fremsat, at der ikke ved Vedtagelsen af dette Lovforslag skulde skabes gunstigere Vilkaar for Hornbæk—Gilleleje-Banen, end den vilde faa, hvis Koncession først blev meddelt den 1. April 1915. Jeg mener at kunne sikre det ærede Medlem, at Hornbæk—Gilleleje-Banen ikke vil faa nogen særlig Fordel derved, at Koncessionen bliver givet før dette Tidspunkt, idet jeg kan oplyse, at der ikke i Finansaaret 1915—16 ret vel kan tænkes at komme til at foreligge andre Andragender om Eneretsbevillinger end netop fra Hornbæk—Gilleleje-Banen. Den er saa vidt fremskreden, at den vil kunne faa Eneretsbevilling udstedt den 1. April 1915, og vil saaledes af sig selv indtræde i den naturlige Rækkefølge. Der vil ikke komme Andragender fra andre Privatbaner i Finansaaret 1915—16, saa jeg mener altsaa, at en udtrykkelig Bestemmelse herom og navnlig en Lovbestemmelse vil være overflødig. Men for en Sikkerheds Skyld er jeg villig til at erklære paa Ministeriets